

CUVÂNT DE SALUT

Salutăm prezența în mijlocul nostru a echipei de frați din Statele Unite condusă de pastorul Tommy Blair. În aceste zile vor sluji împreună cu frați din biserica noastră în lucrarea cu copiii din localitățile Făurești, Finteușu Mare, Nistru și Țicău la VBS (Vacation Bible School- Clubul Vacanței).

We welcome the team from the USA. which is lead by pastor Tommy Blair. Together with other brothers from our church they will share bible lessons VBS for children from Făurești, Finteușu Mare, Nistru and Țicău. Welcome to everyone and may the Lord bless you and your ministry in our church!

Tommy Blair împreună cu soția Karen, Ron și Marvinina Beckerdite Jim și Margaret (Maggie) Albers, Ruth Ozley, Kevin Hanley Joe și Patsy Evans, Clyde și Pamela Tuttle Buddy Funk, Aaron White, Marcia Pennell și Elizabeth Banwart

Fie ca Domnul să binecuvinteze slujirea lor și toți copiii care vor auzi în aceste zile mesajul minunat al Scripturii.

ALTE ANUNȚURI:

Fratele Florin Strănatcă, membru în biserica noastră caută chirie. Dacă

cineva poate să ofere sprijin să îl contacteze la nr.: 0752308792.

STUDIUL BIBLIC:

Romani 12:1-21

Orânduirea stăpânirilor este responsabilitatea lui Dumnezeu, nu a noastră

Ne vom păstra focalizarea în slujire doar atunci când vom înțelege că datorita noastră este să ne rânduim viața după voia lui Dumnezeu, iar responsabilitatea lui Dumnezeu este să orânduiască stăpânirile.

RUGAȚI-VĂ PENTRU:

--sănătatea fratelui Daniel Chereji, a sorei Seraz Veronica, sora Mirela Buruian, care în această săptămână va fi operată la Cluj și alți frați care trec prin suferințe

-localitățile în care se va desfășura activitate cu copiii în această săptămână, ca Domnul să facă roditor Cuvântul semănat în inimile copiilor și apoi să ajungă și la inimile familiilor lor

- copiii care au fost sau vor merge într-o tabără creștină, ca Dumnezeu să le vorbească inimii lor

- cei care freventează biserica noastră, ca Dumnezeu să le îndrepte pașii înspre El

- toți membrii bisericii, ca să fim lumină în orice situație și să fim biruitori în alergarea noastră.

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 398 din 13 ulie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

VIAȚA CA O ALERGARE

Alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.

Filipeni 3:14

Nu trebuie să ne concentrăm prea mult pentru a constata că trăim într-o lume a vitezei. Deși astăzi, datorită capitalismului, a dezvoltării tehnologice, oamenii au mijloace de alergare mai performante, totuși alergarea sau alergătura a fost ceva specific pentru oamenii din toate timpurile. Acest lucru descoperă o trăsătură extraordinară a omului, și anume dorința de a aspira la ceva mai mult pentru viața sa. Astfel că, oamenii caută mereu ținta vieții lor și aleargă cu toată puterea înainte pentru atingerea idealurilor care, în opinia lor, le pot oferi împlinirea.

Apostolul Pavel, fără a sugera că idealurile pământești ar reprezenta ceva greșit, dorește să aducă în atenție o țintă superioară tuturor aspirațiilor vremelnice ale credinciosului- ținta premiului cersesc. Realizarea pe plan familial, social, profesional, fără împlinirea menirii spirituale pe acest pământ, toate au o valoare trecătoare.

Credinciosul trebuie să privească mai departe de orizontul atât de îngust al premiilor și onorurilor pământești spre premiul chemării cerești. Satisfacția și eficiența maximă a vieții unui copil al lui Dumnezeu depind de ținta lergării lor. Spre ce alergăm? Care ne sunt țintele, idealurile? Să nu lăsăm ca sufletul nostru să fie ademenit de țintele mărunte ale lumii, pierzând din obiectiv marea țintă- răsplata cerească. Premiul nu este mântuirea sufletului. Mântuirea nu este un premiu oferit cuiva care a obținut favoarea lui Dumnezeu prin merite personale. Mântuirea e darul lui Dumnezeu nu premiul. Dar odată mântuit, credinciosul nu lenevește, nu se plimbă pe drumul credinței, nu obosește ci este mereu în alergare pentru a câștiga valori nepieritoare și o răsplătire cerească. Deci, înainte!

Cronica unei alergări împlinite
„*Lucrul important la Jocurile Olimpice pentru toți nu este să câștigi, ci să participi. Lucrul esențial în viață nu este să învingi, ci să fii un concurent bun.*”- Baronul Coubertin, fondatorul Jocurilor Olimpice moderne

Aleargă pentru premiu

„Puțin credinciosule, pentru ce te îndoiești?”- a fost lecția esențială pentru mine, pe care Dumnezeu m-a învățat odată cu organizarea teberii „Aleargă pentru premiu” de la Cavnic.

Dacă la început porneam cu entuziasm în organizarea taberei, având un număr mai mare de copii, în ultima săptămână se tot retrăgeau copii, astfel încât nu știam dacă această tabără va avea loc sau nu. În ultima săptămână, chiar în ultima zi înainte de plecare s-au mai anunțat copii, așa că luni dimineața am plecat spre Cavnic cu un număr de 16 copii, dintre care doar patru frecventează biserica noastră.

Duminică, 29.06.2008, la studiul biblic s-a vorbit despre mântuirea Neamurilor. Mulțumesc lui Dumnezeu că această tabără a fost pentru copiii Neamurilor, cei care nu frecventează biserica noastră. Asemeni lui Pavel, apostolul Neamurilor, și noi am fost chemate să vestim Evanghelia copiilor care nu au fost la biserică.

Am învățat împreună să fim gata de start în cursa începută alături de Isus și apostolul Pavel, din a cărei viață ne-am inspirat în cele cinci zile petrecute în tabără, să continuăm alergarea, să ascultăm cu atenție, să continuăm lupta chiar dacă în jurul nostru sunt obstacole și mai ales să rămânem uniți.

Am întâlnit în această tabără copii cu mari probleme, cu părinți divorțați sau implicați într-un divorț foarte urât, ei aflându-se mereu la mijloc, copii singuri, copii fără prieteni. Am învățat să ne rugăm împreună, să cerem rezolvarea problemelor noastre Antrenorului nostru, Isus. Alături de Pavel am început alergarea și facă Domnul ca să o sfârșim cu toții lângă El în ceruri.

A fost minunat și foarte încurajator pentru mine să văd cum copiii încep să se roage singuri, la început foarte timid și mai apoi plini de curaj, cum încep să cânte singuri cântările pe care le-m învățat și mai ales mi-a plăcut să-i văd cum se joacă împreună, cum sunt o echipă care se ajută mereu, dând dovadă că au fost atenți la lecțiile făcute în fiecare

mai mult în afară de faptul că torța se mai stinge din cauza vântului și trebuia aprinsă și în a patra zi și a cincea zi au început să se schimbe câte un pic deoarece au început problemele după o alergare mai lungă. Se apropia de ultima parte care era cea mai grea. A început ca o joacă, cum încep de multe ori tot felul de planuri, dar le abandonăm pe ultima sută de metri sau din fașă uneori chiar.

În mintea maratonistului erau mai multe întrebări și răspunsuri, dar la un moment dat nu mai știa ce să răspundă din cauza oboselii dar transpira, cu picioarele împleticindu-se înaintează, înaintează șicade. Toată lumea a tăcut și se uitau întrebători ce a pățit, de ce este jos, dar de ce nu se ridică? El se întreabă: mai are rost să continui?, abandonez, mă dor picioarele și nu mai pot, mă doare mâna, sunt rănit. De pe margine se aud strigăte și unii dintre copii vin urlând cât pot de tare: NU ABANDONA! TREBUIE SĂ AJUNGI LA FINAL! AI ÎNCEPUT, TREBUIE SĂ TERMINI! IMPORTANT ESTE SĂ PARTICIPI ȘI SĂ AJUNGI LA FINAL! ?i am simțit cum au venit și au început să mă tragă de mâini, să mă împingă de spate să mă pot ridica de jos să ajung la linia de final și să aplaude toți și să te încurajeze și să strige de bucurie că am ajuns, au ajuns la final. Într-o astfel de situație îți vine să strigi: Doamne, îți mulțumesc cât ești Tu de mare și de bun, cât de minunat știi Tu

să lucrezi în sufletele tuturor și cum poți Tu uni o mână de oameni care nu s-au cunoscut la începutul săptămânii și acum ar face orice să te încurajeze să mergi mai departe, să te ajute, să se roage pentru cei care au fost bolnavi și care nu au putut veni la masa cu ei și să se joace.

Să-i vezi cum singuri te întreabă de lecții, de rugăciune, de cântat, cum știi să se încurajeze unii pe alții, cei mici pe cei mari, cei mari pe cei mici și cum au învățat că trebuie să aibă grijă unii de alții. Liantul este Domnul Isus.

Oboseală nici nu ai mai simțit când ai văzut atâtea fețe zâmbitoare, dornice de joacă, de cântat, de drumeții, cu toate că ne-au avertizat că sunt șerpi i-am văzut numai în sticlă gata prinși și morți.

LĂUDAT FIE DOMNUL PENTRU TOATE MINUNILE PE CARE LE FACE ȘI PENTRU MODUL MINUNAT ÎN CARE LUCREAZĂ LA INIMILE NOASTRE.

Gina Olar

ANUNȚURI:

Luni-ora 18 Comitet

Marti- ora 9 - Grup de rugăciune

Joi - ora 18 - Biserică

Vineri - ora 17 - clubul pentru copii Awana

Duminică

- ora 10 - Serviciu de închinare

- ora 17 - Studiu Biblic

dimineață, lecții inspirate din Faptele Apostolilor, punând în practică în fiecare zi ceea ce au învățat.

Am făcut câteva drumeții împreună, dar cea care ne-a adus tuturor cea mai mare satisfacție a fost cea spre Creasta Cocoșului, unde am avut șansa să vedem mâna creatoare a lui Dumnezeu, care a făcut totul spre bucuria și încântarea noastră.

Mai adăugați pe lista dumneavoastră de rugăciune și pe: Ariana, Mădălina, Ștefi, Adina, Iulia, Ioana, Anca, Mircea, Andrei, Adi, Marius, Andrei, Vlad, Marcu, Andrei, Dănuț, Csabi. Sunt numele copiilor care au fost în tabără și care și-au început alergarea cu Isus, rugați-vă ca Domnul să le călăuzească pașii spre El și spre viața veșnică.

Aurelia Modoc

„Pentru mine tabăra de la Cavnic înseamnă o experiență nouă. Eu am învățat despre Pavel. Mi-a plăcut să cântăm.” *Ariana*

„Am învățat în această tabără cum să mă port. Aș mai veni într-o tabără creștină dacă ar fi tot ca și asta. Mi-a plăcut foarte mult în tabără.”

Dănuț

„Tabăra a însemnat un lucru foarte important pentru mine. Am învățat că lucrul important în viață nu este să câștigi ci să participi.” *Andrei Z.*

„Pentru mine tabăra a

însemnat foarte mult, am fost mai liniștită și am învățat cât de mult trebuie să-L prețuim pe Domnul Isus. Am învățat că dacă vrei se poate. Mi-a plăcut felul în care am fost tratați toți bine și n-a fost nicio diferență între noi. Mi-a plăcut tot, cu toate că mă mai supăram câteodată până la urmă am realizat că tot ce faceți o faceți pentru noi ca să ne simțim bine.” - *Ioana*

„Am învățat să cooperez și să mă adaptez situațiilor. Cel mai mult mi-au plăcut excursiile. Sper ca tabăra de la Cavnic să bucure în fiecare an pe cât mai mulți copii.” *Vlad*

„Tabăra pentru mine a însemnat o echipă. Aici am învățat să avem grijă unii de alții și să ducem totul la bun sfârșit. Mie mi-au plăcut jocurile și mi-a plăcut că Gina și Aurelia au vorbit frumos cu noi.” *Andrei C.*

„În tabăra de la Cavnic a fost foarte frumos și mi-a plăcut. În tabără am învățat jocuri, cântece și am învățat despre Pavel. Mie mi-au plăcut foarte mult Jocurile Olimpice, drumețiile, focul de taără și lecțiile.” - *Marius*

„Pentru mine tabăra de la Cavnic a însemnat foarte mult. Am învățat să-i respect pe ceilalți, să ne rugăm și să stăm frumos la masă.”

Adina

„Tabăra de la Cavnic a însemnat totul pentru mine și am învățat să duc lemne cu Mirciulică.” *Andrei D.*

„Mi-a plăcut mult în tabără să

aduc lemne.” - *Mircea*

„Mie mi-a plăcut în camera mea că ne jucam împreună cu Ariana și mi-au plăcut cântările. Am învățat să mă joc împreună cu ceilalți copii.”

Mădălina

„Aici am învățat lucruri bune. Mi-au plăcut mult jocurile.” *Anca*

„Tabăra de la Cavnic a însemnat un start în forță în viața mea spirituală cu Isus. Mi-au plăcut mâncarea, cântările, jocurile, natura.” *Marcu*

„Tabăra de la Cavnic a însemnat pentru mine mult. Aici am învățat să fim credincioși. Aurelia și Gina ne-au învățat multe.” *Csabi*

„Tabăra a fost pentru mine o experiență plăcută în care am învățat ce important este să participi, mi-a plăcut mult să fac drumeții și să mă joc.” *Adi*

„Pentru mine tabăra aceasta a însemnat o bucurie pentru că am învățat multe despre Pavel. Aici am învățat să ne respectăm unii pe alții, să ne iubim și să ne ajutăm. Mie mi-au plăcut cel mai mult cântările, povestirile biblice și jocurile.” *Iulia*

„Mi-a plăcut mult să particip la această tabără. Mi-au plăcut mult excursiile.” *Ștefi*

„Tabăra de la Cavnic a însemnat pentru mine o încurajare și o reînprospătare a alergării mele cu Isus. Am învățat să mă încred deplin în Dumnezeu pentru că El e mereu în control.” *Aurelia*

Am fost într-o tabără, cu 17 copii, dintre care unul era al meu.

Suntem o familie creștină, religie ortodoxă.

Inițial nu am vrut să merg, dar la insistențele copilului meu, Andrei, am cedat.

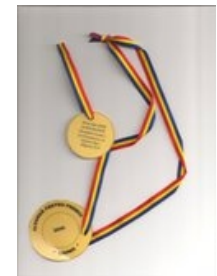
Acum mă bucur că am fost la Cavnic. DE CE?

Pentru că mi-a plăcut acolo: organizarea, programul din fiecare zi, faptul că toți copiii de acolo, indiferent de religia lor au fost un grup, o echipă care au învățat, s-au rugat, au mâncat, s-au jucat și au făcut multe lucruri bune împreună.

M-a impresionat grija lui Gina și a lui Aurelia pentru acești copii, calmul, pacea și liniștea ce o transmiteau celor din jur.

Cred că toți prezenți la Cavnic au învățat că într-o competiție în viață este important să participi, să duci la bun sfârșit ceea ce ai început, cu nădejde, credincioșie și dragoste în Domnul nostru Isus Hristos!

Delia Dumea

Maratonistul din această tabără a început cursa ca pe o joacă oarecare deoarece îi plăcea să ducă torța. Toți au vrut să fie maratonist. A doua zi la fel, își continua cursa, a treia zi la fel își continua cursa, nimic